

informátor

Rok osobního rozvoje a podpory

SPOLUPRACUJEME

Když se spojí lidé, vznikají nové cesty

Slezská diakonie
Přinášíme světlo do života potřebným

3/2026

2	EDITORIAL
3	CO SE UDÁLO
6	DUCHOVNÍ SLUŽBA
7	HLAVNÍ TÉMA – SPOLUPRACUJEME
11	PERSONALISTIKA
12	PŘÍBĚHY
13	JAK VAŠE DARY POMÁHAJÍ
14	PRAKTICKÉ TIPY

EDITORIAL

Vážení a milí čtenáři, léto pomalu vrcholí a s ním končí i čas prázdnin a dovolených, které jsou pro mnohé z nás příležitostí k zastavení, načerpání nových sil a strávení vzácných okamžiků s těmi nejbližšími. Věřím, že jste si tyto letní dny i přes občasné tropické teploty užili v pokoji a radosti. Stejně jako v přírodě všechno roste a zraje díky souhře slunce, vody a půdy, tak i v našich profesních a osobních životech se ukazuje, že ty nejkrásnější věci nedokáže člověk sám, ale že pramení ze společného úsilí.

Ve Slezské diakonii stavíme naši každodenní práci na pevných základech a principech, které vyznáváme. Jednou z našich zásadních hodnot je právě týmová spolupráce. Víme totiž, že žádný jednotlivec – ať už je jakkoliv odborně zdatný – nezvládne sám to, co dokážeme společně. Mám proto velkou radost, že ústřední téma tohoto čísla časopisu nese název „Spolupracujeme“.

V rámci našeho „Roku osobního rozvoje a podpory“ zjišťujeme, že rozvíjet se a být oporou druhým vyžaduje otevřené srdce i ochotu spojit síly. Spolupráce má mnoho podob – ať už jde o součinnost uvnitř našich týmů, partnerství s odborníky, nebo blízký vztah s těmi, kterým pomáháme.

Spolupráce se však zdaleka netýká jen našich zaměstnanců. Na dalších stránkách představujeme unikátní inovaci v našich službách – novou personální pozici „pečujícího jako peera“, která vnáší do péče nezaměnitelnou lidskou zkušenost a porozumění.

Stejně tak si hluboce vážíme toho, když nám druzí darují to nejcennější, co mají – svůj čas. Zaměřujeme se proto také na dobrovolnictví a přinášíme vám krásné okamžiky z těchto akcí. Dalším příkladem praktické spolupráce a pomoci je projekt „Dobrý život pro rodiny“, ke kterému v časopise najdete užitečné tipy – ať už pomoc sami hledáte, nebo byste se chtěli jako dobrovolníci zapojit.

Drazí čtenáři, děkuji vám za vaši přízeň, modlitby i jakoukoliv formu podpory a spolupráce. Přeji vám požehnaný zbytek léta a radostný začátek podzimu.

S úctou a poděkováním za vaši přízeň

Zuzana Filipková
ředitelka Slezské diakonie

PROŽITEK JAKO CESTA KE KVALITNĚJŠÍ PODPOŘE

Lucie Ližičková

Profesní rozvoj zaměstnanců je jedním z klíčových předpokladů pro poskytování kvalitních sociálních služeb. Mění se potřeby klientů, nové poznatky i legislativní požadavky kladou důraz na průběžné vzdělávání a rozšiřování odborných kompetencí. Ve Slezské diakonii proto podporujeme různé formy vzdělávání, které pomáhají pracovníkům získávat nové zkušenosti, sdílet dobrou praxi a rozvíjet jejich profesní jistotu. Novinkou je akreditovaný **Prožitek jako cesta ke kvalitnější podpoře – sebezkušenostní kurz**, který účastníkům nabízí možnost zažít si situace z pohledu klienta. Díky vlastní zkušenosti mohou lépe porozumět významu důstojnosti, ochrany práv a individuálního přístupu, což přispívá k citlivější a kvalitnější podpoře lidí, kterým pomáháme.

Diakonický
Institut

CO SE UDÁLO

MODERNIZUJEME KNIHOVNU SLEZSKÉ DIAKONIE PRO BUDOUCÍ GENERACE

Renáta Větrovcová

Knihovna Slezské diakonie prošla díky projektu „Knihovna Slezské diakonie se zaměřením na sociálně teologickou činnost“, podpořenému z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP), modernizací, jejímž cílem je lepší ochrana knihovního fondu a rozvoj služeb pro čtenáře. Nejvýznamnější novinkou je planetární knižní skener, který umožňuje šetrnou digitalizaci křehkých historických tisků i dalších knih bez poškození jejich vazby. Nyní dokážeme chránit vazby knih a zároveň vytvářet jejich digitální podobu pro budoucí generace. Součástí projektu jsou také doprovodné aktivity pro veřejnost, které budeme realizovat ve spolupráci s Historickou společností HEREDITAS z. s.

V TOMHLE SVĚTĚ KAŽDÝ NĚKAM PATŘÍ

Lenka Pivoňková

Naše budoucí dobrovolnice Rumeysa Mersinli sdílí, jak jí dobrovolnictví pomohlo najít propojení s druhými, větší sebedůvěru i odvahu být sama sebou. To, co začalo jako univerzitní úkol, se proměnilo v cestu osobního růstu a nových příležitostí. Právě ta ji nyní přivádí k programu interVIA Slezské diakonie.

Celý příběh Rumeysy si můžete přečíst na našem LinkedInu.

RADOST Z TVOŘENÍ SLAVÍ ÚSPĚCH: PAN OLESZ ZÍSKAL HLAVNÍ CENU MODRÉHO SLONA

Jana Chlebusová

Máme velkou radost z úspěchu našeho klienta ze sociálně terapeutických dílen EBEN-EZER Český Těšín!

Pan Olesz získal hlavní cenu Modrého slona v kategorii Keramika. Na svém výrobku pilně pracoval téměř půl roku. Práce s keramickou hlinou ho velmi baví a z výsledného díla má obrovskou radost. Jsme hrdí, že se mu s podporou jeho klíčové pracovnice podařilo dosáhnout tohoto krásného úspěchu. Je to ocenění jeho vytrvalosti, píle i radosti z tvoření.

Srdečně gratulujeme a přejeme mnoho dalších tvůrčích úspěchů!

SVĚT PODLE NÁS: VÝSTAVA, KTERÁ VZNIKLA SRDCEM

Nikola Šimíková

Dne 1. 7. 2026 se konečně počasí umoudřilo a my jsme se mohli vypravit na naši historicky první vernisáž. Společně jsme oslavili několikaměsíční usilovnou práci uživatelů DUHOVÉHO DOMU Ostrava, sociálně terapeutické dílny, ze které vznikla výstava nejen se zvířecí tematikou „Svět podle nás“. (Nealko) šampaňské teklo proudem a my jsme společně obdivovali krásy, kterých lze dosáhnout jen spojením šikovných rukou a milých slov podpory.

Děkujeme Mental Café a kavárně TO Místo za poskytnutí útulných prostor a úžasnou spolupráci. Budeme moc rádi, když se během léta přijdete pokochat našimi díly také...

NOVÁ PODPORA PRO PEČUJÍCÍ V RÚT NOVÝ JIČÍN

Gabriela Lhotská

Ve službě RÚT Nový Jičín vznikla pozice peer konzultantky pro pečující. Je součástí projektu „Mosty k zotavení: terénní tým pro klienty a pečující“, podpořeného z Dotačního programu na podporu péče o duševní zdraví na rok 2026.

Pečující o lidi s duševním onemocněním často věnují veškerou pozornost svým blízkým a málo mluví o sobě. Mohou být osamělí, vyčerpaní a postrádat někoho, s kým si mohou otevřeně popovídat. Peer konzultantka jim nabídne bezpečný prostor, porozumění a vlastní zkušenost s péčí.

Jejím cílem není řešit problémy za druhé, ale povzbudit pečující, aby nečekali pouze na pomoc zvenčí a sami udělali krok vpřed. Někdy jde o překonání vnitřního „bloku“, jindy o návrat mezi lidi. Peer konzultantka může nabídnout aktivity, které sama zná, nebo podpořit zapojení do rodičovských a svépomocných skupin. Stává se tak průvodkyní i mostem mezi rodinou a odborníky.

Ve Slezské diakonii tuto pozici a její přínos během projektu ověříme.

ŽIVÁ VODA – DUCHOVNÍ CHVÍLE VE STŘEDISKU JORDÁN

Milí čtenáři,
další ze středisek, na které docházíme, je středisko JORDÁN v Třinci. Během let, které jsme s klienty JORDÁNU prožili, došlo k různým změnám. Největší však byla změna místa, jelikož se středisko přestěhovalo do Centra duševního zdraví v Třinci. Na duchovních chvilkách se střídáme, kromě mě dochází i jiní faráři SCEAV, biskup ECAV s manželkou a jiní kazatelé.

Během naší hodinky se setkávám s velkou ochotou. Pojdte se nyní podívat na jedno takové setkání.

Po přivítání máme blok písní. Následuje čtení z Bible a přemýšlení nad úryvkem. Na naše setkání jsem vybrala téma O vodě. „Co se vám pojí s vodou? Znáte nějaký příběh, píseň nebo biblický verš o vodě?“ Společně pak vyhledáváme a čteme různé verše k tomuto tématu v Bibli.

Vodu potřebujeme všichni, ať už žijeme ve 21. století, nebo jsme lidé např. ve Starém zákoně. Bible vznikala v oblastech Blízkého východu s nedostatkem vláhy, proto v ní má voda zcela zásadní duchovní význam. Když se podíváme do Bible, tak zde nalezneme minimálně 400 zmínek o vodě. Je zajímavé, že voda již doprovází lidstvo od stvoření světa, neboť v 1. knize Mojžíšově, 1. kapitole, hned ve 2. verši čteme: „... a nad vodami se vznášel Boží Duch.“

V Novém zákoně voda získává nový význam, jelikož Ježíš Kristus, Boží syn, se označuje za zdroj živé vody. Jedině tato živá voda může dát člověku vstupenku do nebeského království. Na závěr svého zamyšlení zmíním ještě poslední verš v Bibli o vodě. Ten je zapsán v knize Zjevení, 22. kapitole, 1. verši:

„Potom mi ukázal řeku s vodou života, jasnou jako křišťál, tekoucí z Božího a Beránkova trůnu...“

Když se přiblíží čas zakončení, tak se společně pomodlíme a požehnáme do dalších dní.

Natalie Klusová

SPOLUPRÁCE JAKO CESTA KE ZMĚNĚ

Milí čtenáři,
v tomto díle se věnujeme tématu spolupráce, a to jak v kontextu mezioborové spolupráce při podpoře potřebných osob, tak v rámci neformální spolupráce, která přináší pozitivní změny v životech lidí v našem okolí.

Jsem přesvědčená, že když na něčem SPOLU-PRACUJEME, je to vždy příležitost k osobnímu i profesnímu rozvoji, k vidění potřeb a postojů druhého člověka a vlastně k vidění člověka jako takového. Ve Slezské diakonii máme ke spolupráci celou řadu příležitostí, a to jak uvnitř organizace, tak navenek. Bez spolupráce by naše činnost nebyla možná a nedávala by smysl, protože se nikdo nepohybujeme ve vakuu vlastního světa, ale vždy se vztahujeme k sobě navzájem, ke svému okolí i širšímu světu. A tak jsem velmi vděčná za veškerou spolupráci, kterou můžeme každodenně zažívat nebo být jejími tvůrci. Ať už se jedná o mezioborovou spolupráci s lidmi a subjekty z jiných sektorů, jako je zdravotnictví, školství, vzdělávání, kultura či veřejná správa, nebo jde o spolupráci mezi kolegy při podpoře člověka v řešení jeho konkrétní životní situace, vždy jde o jedno: vidět lidský příběh v souvislostech, naslouchat člověku a podpořit ho v tom, aby ve svém životě mohl ujit další kroky dobrým směrem.

Bez spolupráce by naše činnost nebyla možná a nedávala by smysl, protože se nikdo nepohybujeme ve vakuu vlastního světa, ale vždy se vztahujeme k sobě navzájem, ke svému okolí i širšímu světu.

Velmi si cením toho, že mezioborová spolupráce je na vzestupu a stala se nezbytnou součástí naší práce v týmech Slezské diakonie i ve vztahu k dalším organizacím a odborníkům. Těší mě, že můžeme aplikovat přístupy, které takovou spolupráci posilují, a to jak v našich službách, tak v rámci specifických projektů a aktivit, které posilují komunitní život a neformální podporu. V tomto Informátoru se tak můžete dozvědět více o jednom z našich nových projektů, jímž je Dobrý život pro rodiny posilující dobrovolnickou podporu rodinám, které čelí izolaci nebo procházejí složitou životní situací. Dozvíte se také to, jak se mezioborově pracuje v našich službách na Novojičínsku a jak žijeme multidisciplinaritu v naší organizaci.

Chci touto formou srdečně poděkovat všem lidem, organizacím a institucím, se kterými můžeme spolupracovat nejen při podpoře konkrétních osob nebo při rozvoji místních komunit, ale také v hledání cest pro procesy, inovace, financování nebo rozvoj kvality v sociální oblasti. Za každou takovou příležitost jsem nesmírně vděčná.

Jak se spolupráce promítá do každodenního života Slezské diakonie, co přináší týmová a mezioborová práce a kde jsou její výzvy?

O tom, jak spolupráce podporuje inovace, udržitelnost i konkrétní životy lidí, jsme si povídali s naší kolegyní Gabrielou Lhotskou.

Romana Bélová

ROZHOVOR S GABRIELOU LHOTSKOU

Můžete nám přiblížit svou cestu ve Slezské diakonii?

Ve Slezské diakonii pracuji šestnáct a půl roku. Začínala jsem jako koordinátorka střediska a sociální pracovnice v nově vznikajících sociálně terapeutických dílnách EFFATHA Nový Jičín. Postupně jsem stále silněji vnímala, že lidem chybí návazná podpora, která by propojovala jednotlivé služby a další důležité aktéry a pomáhala jim k větší samostatnosti a podle jejich možností také k uplatnění na trhu práce. Z této potřeby jsem založila službu sociální rehabilitace RÚT Nový Jičín; později vznikla také EFFATHA Kopřivnice.

Od roku 2020 působím jako vedoucí oblasti Novojičínsko a zároveň vedu středisko RÚT. Díky tomu zůstávám v kontaktu s praxí a mohu propojovat potřeby klientů, služeb i regionu. Svou profesní cestu proto vnímám jako cestu od budování jednotlivých služeb k vědomému propojování lidí, odborností a organizací ve prospěch klientů.

Jste v práci týmovým člověkem, nebo raději řešíte věci sama?

V minulosti jsem byla zvyklá řešit mnoho věcí sama, ať už šlo o vizi, strategii nebo směřování služby. Postupem času jsem ale začala citlivěji vnímat souvislosti, potřeby lidí i to, že můj pohled není jediný možný.

Považuji se za vizionářku, ale pochopila jsem, že samotná vize nestačí. Potřebuje lidi, kteří ji prověří, dají jí konkrétní podobu a převezmou za ni část odpovědnosti. Učím se proto nepředkládat své nápady jako hotová řešení, ale otevírat je k diskusi.

Dnes bych řekla, že jsem týmový a vztahový člověk. Ve své roli vedoucí oblasti nevnímám spolupráci jen jako nástroj podpory klientů, ale také jako způsob vedení lidí, rozvoje služeb, sdílení odpovědnosti a budování vztahů s partnery v regionu. Dobrá spolupráce pro mě stojí na důvěře, respektu a bezpečném prostředí, ve kterém se lidé nebojí vyslovit odlišný názor. Rozdílnost nevnímám jako ohrožení, ale jako možnost vidět věc úplněji.

Co vás na vaší práci těší?

Těší mě její různorodost a smysluplnost. Baví mě hledat nové cesty a prohlubovat kvalitu toho, co děláme. A nejvíc mě těší, když ve mně kolektiv vidí člověka, o kterého se může opřít. Právě v tom vidím smysl lidrovství založeného na spolupráci.

V jakých rovinách života Slezské diakonie se spolupráce uplatňuje a co dobrého přináší organizaci, jejím partnerům i lidem, které podporujeme?

Spolupráce probíhá v několika rovinách. Při podpoře konkrétních klientů propojuje kolegy a různé odbornosti, abychom jejich situaci nevnímali jen pohledem jedné služby či profese. Jinou rovinu představuje kolegiální spolupráce vedoucích napříč různými druhy služeb. Sdílíme zkušenosti, radíme se a pomáháme si v pracovních, personálních i organizačních situacích. V češích se pak propojujeme metodicky a předáváme si příklady dobré praxe. Díky tomu na složité situace nejsme sami, posílujeme kvalitu i odolnost organizace a zachováváme návaznost podpory klientů.

Stejně důležitá je spolupráce navenek. Chceme být otevřenou součástí míst, kde působíme, a spolupracujeme proto s městy, službami, zdravotníky, školami, zaměstnavateli, spolky, církvemi, dobrovolníky i dalšími lidmi v komunitě. Církev jsou důležitým partnerem, protože znají místní lidi a mohou zachytit potřebu pomoci dříve, než se člověk obrátí na odbornou službu. Propojují tak formální služby s přirozenou podporou rodiny, sousedů a dobrovolníků. Se školami spolupracujeme například v preventivním programu „Blázníš? No A!“ a předáváme jim kontakty na odborníky. S dalšími službami v republice sdílíme zkušenosti a know-how.

Důležití jsou také donátoři – města a firmy, které nás podporují finančně, firemním dobrovolnictvím nebo zapojením zaměstnanců. Taková partnerství stojí na dlouhodobých vztazích, transparentnosti, otevřenosti, důvěře a vděčnosti. Když se lidé znají, ubývá obav a předsudků a informace o pomoci se snáze dostane k tomu, kdo ji potřebuje. Spolupráce pro mě není cílem sama o sobě. Je cestou k tomu, aby podpora nebyla roztržštěná a nikdo nepropadl mezerami mezi službami a systémy.

Jeden člověk může přinést nápad, ale teprve spolupráce jej prověří, dá mu konkrétní podobu a umožní jej uvést do praxe.

Jaká je podle vás vazba mezi spoluprací, inovativností a udržitelností aktivit?

Na začátku bývá vize a potřeba dělat věci jinak. Jeden člověk může přinést nápad, ale teprve spolupráce jej prověří, dá mu konkrétní podobu a umožní jej uvést do praxe. Když tým přijme inovaci za svou, průběžně ji vyhodnocuje a rozvíjí, stává se součástí kvality služby a může být dlouhodobě udržitelná.

město
Nový Ji

Co pro vás znamená multidisciplinarita a co je důležité k tomu aby dobře fungovala a dále se rozvíjela?

Multidisciplinarita pro mě znamená, že lidé z různých profesí spojují své znalosti, zkušenosti a kompetence ve prospěch konkrétního člověka. Nejde jen o počet zapojených odborníků, ale především o společný cíl a kroky, které na sebe navazují. Klíčové jsou rovnocenné partnerství, jasné role, otevřená komunikace, vzájemný respekt a bezpečné sdílení informací.

Středem spolupráce musí zůstat klient – jeho potřeby, cíle, možnosti a také jeho hlas. Odborníci nemají rozhodovat o člověku bez něj, ale hledat řešení společně s ním a s lidmi, kteří jsou pro něj důležití. Zároveň potřebujeme průběžně vyhodnocovat, zda naše spolupráce skutečně přináší pozitivní změnu do jeho života.

Multidisciplinarita by neměla být vnímána jako ohrožení vlastní odbornosti, ale jako příležitost využít ji v širších souvislostech. Spolupráci mohou komplikovat nedostatek času, nejasné role, slabá komunikace či rozdílná očekávání. Překážkou může být také nedostatek pokory, neochota naslouchat nebo měnit vlastní postupy.

Spolupráce neznamená, že se vždy shodneme, ale že dokážeme rozdílné pohledy využít ve prospěch klienta. Umět přiznat, že potřebujeme pomoc jiného odborníka, není slabost, ale projev profesionality. Každý umí něco jiného a společně dokážeme mnoho. Největší překážkou si však člověk často bývá sám, když se přestane chtít učit od druhých.

Můžete sdílet konkrétní zkušenost, kdy mezioborová spolupráce pozitivně ovlivnila život člověka?

Uvedu anonymizovaný příklad klienta služby RÚT, který měl za sebou opakované hospitalizace související s užíváním návykových látek, přerušováním medikace a ztrátou podpůrné sociální sítě. Tentokrát sám projevil zájem spolupracovat, aby snížil riziko další hospitalizace. S klientem a jeho lékařem jsme si vyjasnili očekávání a dohodli realistické kroky. Zapojili jsme sociálního pracovníka, peer konzultanta, psychologa se specializací na závislosti, podpůrnou i výtvarnou skupinu a terénní domácí zdravotní službu, která mu pomáhá s pravidelným užíváním medikace. Společně řešíme také změnu bydlení a mapujeme možnosti další podpory v novém místě. Tento příklad ukazuje, že mezioborová spolupráce není jednorázovým předáním kontaktu, ale koordinovanou sítí podpory, v níž klient zůstává aktivním partnerem. Podobných příkladů máme ve službě RÚT mnoho. Podle potřeb a situace konkrétního člověka se mění zapojení partneři, ale princip zůstává stejný: společně vytvářet podporu, která na sebe navazuje a člověku skutečně pomáhá.

Máte vizi pro rozvoj mezioborové spolupráce na Novojičínsku?

Přeji si prohlubovat spolupráci mezi aktéry v regionu, abychom znali své možnosti a vnímali se jako partneři, ne jako konkurence. Potřebujeme se pravidelně setkávat, sdílet zkušenosti a společně pojmenovávat potřeby lidí. Více bych zapojovala také místní komunity, spolky a církve. Důvěru je třeba budovat dlouhodobě, ne až ve chvíli problému. Když známe své kompetence a dokážeme včas koordinovat kroky, můžeme předcházet tomu, aby člověk propadl mezerami mezi systémy, a vytvářet smysluplná a udržitelná řešení.

Rozhovor s Gabrielou Lhotskou vedl Milan Letošník.

Kompletní verzi rozhovoru
najdete na našem webu

KARIÉROVÝ FACEBOOK: MÍSTO, KDE SDÍLÍME, CO SE U NÁS DĚJE

Možná už sledujete náš facebookový profil **Slezská diakonie – kariéra**. A pokud ne, rádi bychom vám jej představili. Není totiž jen místem, kde informujeme o volných pracovních pozicích. Je především prostorem, ve kterém chceme ukazovat **život naší organizace pohledem zaměstnanců a personální práce**.

Prostřednictvím kariérového facebooku přibližujeme témata, která se dotýkají nás všech – našich zaměstnanců, pracovních týmů, vedoucích i těch, kteří o práci ve Slezské diakonii teprve uvažují. Chceme ukazovat, jak o zaměstnance pečujeme, jak je podporujeme v jejich profesním rozvoji a také jak důležitou roli mají lidé v naplňování poslání celé organizace.

O čem píšeme?

Témat je mnoho a přináší je především každodenní život Slezské diakonie. Představujeme **nové zaměstnance i vedoucí pracovníky**, sdílíme významné pracovní okamžiky a věnujeme prostor také **oceňování zaměstnanců a poděkování za jejich práci**.

Důležitým tématem je pro nás rovněž **vzdělávání a profesní rozvoj**. Ukazujeme možnosti dalšího vzdělávání zaměstnanců, sdílíme zkušenosti z odborných setkání a věnujeme se také rozvoji vedoucích pracovníků a prohlubování jejich manažerských dovedností.

K personální práci patří i otevírání se světu kolem nás. Proto na kariérovém facebooku představujeme naši **spolupráci s dalšími poskytovateli sociálních služeb, institucemi, odbornými partnery i školami**. Právě tato setkání jsou příležitostí k výměně zkušeností, získávání inspirace i představování sociálních služeb a profesí, které jsou s nimi spojeny.

Pro současné i budoucí kolegy

Kariérový facebook má ještě jeden důležitý úkol – umožňuje nám ukázat lidem mimo naši organizaci, jakým **zaměstnavatelem Slezská diakonie je**.

Budoucím kolegům tak nechceme představovat pouze konkrétní pracovní nabídky. Chceme jim umožnit nahlédnout pod pokličku naší organizace – poznat naše zaměstnance, způsob práce, možnosti vzdělávání, spolupráci, firemní kulturu i hodnoty, na kterých stavíme.

Každý příspěvek tak vytváří malý střípek obrazu o tom, **jaké je pracovat ve Slezské diakonii**. A právě proto jsou pro nás důležité skutečné příběhy, události a zkušenosti z našich středisek, služeb a týmů.

Kariérový facebook tvoříme společně

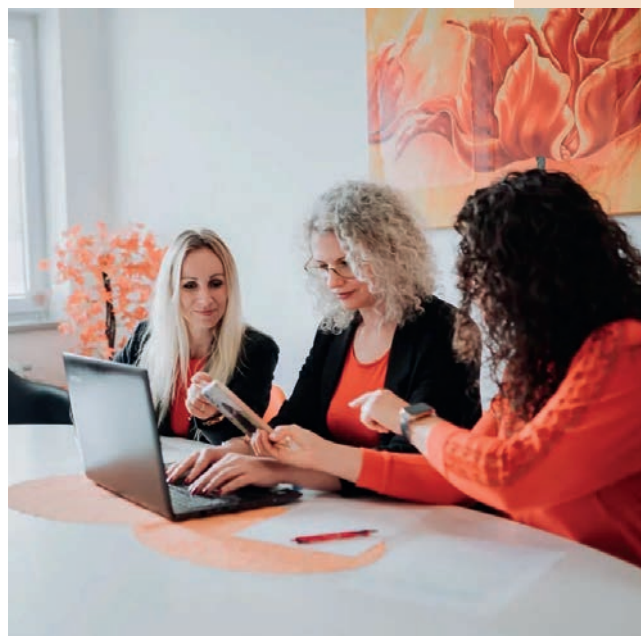
A tady se obracíme také na vás – zaměstnance. **Máme co zveřejňovat především díky tomu, co se děje u vás a mezi vámi**. Díky vašim příběhům, pracovním úspěchům, vzdělávacím aktivitám, setkáním, spolupráci s partnery i drobným událostem, které stojí za sdílení.

Budeme proto rádi, když nám budete i nadále posílat své podněty a tipy na témata.

A pokud nás už na facebooku sledujete, dejte o sobě vědět také **lajkem, komentářem nebo sdílením**. I obyčejná reakce pomáhá tomu, aby se příspěvky dostaly k dalším lidem – třeba právě k někomu, kdo se jednou stane naším novým kolegou.

Děkujeme, že díky vám máme co sdílet. Protože nejlepší příběhy o práci ve Slezské diakonii vznikají právě tam, kde ji každý den společně tvoříme.

Lenka Waszutová

Zajímá vás více?
Sledujte náš
kariérový facebook.

SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÉ DÍLNY POMÁHAJÍ LIDEM NA CESTĚ K SAMOSTATNOSTI

Sociálně terapeutické dílny bývají často zaměňovány s chráněnými dílnami. Rozdíl je však zásadní. V sociálně terapeutických dílnách nejsou klienti zaměstnanci a za vykonávané činnosti nepobírají mzdu. Smyslem služby je rozvoj schopností a podpora samostatnosti. Chráněné dílny naopak představují pracovní uplatnění osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce.

O významu této služby svědčí i příběh jedné z našich bývalých uživatelek, kterou budeme nazývat paní Jana. Po úmrtí maminky zůstala sama a musela se naučit zvládat každodenní život bez podpory blízkého člověka. Po přestěhování do Kopřivnice se cítila osamělá a nejistá. V dílnách postupně získala sebedůvěru, naučila se plánovat svůj den, hospodařit s penězi, rozvíjela pracovní návyky i sociální dovednosti a zapojovala se do různých tvůrčích aktivit.

Po čase se za podpory pracovníků odhodlala přijmout pracovní nabídku na chráněném trhu práce. Dnes samostatně dochází do zaměstnání, zvládá běžné životní situace a žije spokojenější a samostatnější život.

Příběh paní Jany ukazuje, že sociálně terapeutické dílny nejsou jen místem pro nácvik činností. Jsou především prostorem, kde lidé získávají větší jistotu, důvěru ve vlastní schopnosti a podporu na cestě k důstojnému a samostatnému životu.

Věra Jurková

MALÉ KRŮČKY, VELKÉ ZÁZRAKY: JAK RANÁ PÉČE PROMĚŇUJE ŽIVOTY RODIN

Když se rodičům narodí dítě s handicapem, svět se jim často obrátí vzhůru nohama. Vedle lásky k dítěti přijde nejistota, strach i pocit izolace. Přesně v takových chvílích vstupuje do života rodin Raná péče – terénní služba, která bezplatně pomáhá rodičům dětí se zdravotním postižením přímo u nich doma.

Smysl této práce dobře ilustruje příběh dvouletého Davidka. Chlapec s Downovým syndromem se v době, kdy jiné děti běhají, pouze plazil. Udržet jeho pozornost bylo těžké a rodiče se navíc složitě orientovali v sociálním systému i možnostech rehabilitací.

Poradkyně rané péče začaly rodinu pravidelně navštěvovat. Nejprve pomohly s vyřízením příspěvku na péči a veřejnou sbírkou na nákladná cvičení. Při konzultacích formou hry rozvíjely chlapcovu pozornost a pomocí speciálních cviků i bazální stimulace mu pomáhaly lépe vnímat vlastní tělo. Velkou psychickou úlevou bylo pro rodiče také propojení s jinou rodinou se stejným starým dítětem se stejnou diagnózou.

Při intenzivním cvičení a obrovské podpoře rodiny se brzy dostavily výsledky. Davídek se postupně rozezl, postavil a nakonec se samostatně rozeběhl do světa. Dnes dokáže soustředěně plnit úkoly podle komunikačních karet, učí se malovat postavy a zvládá odplenkování. I když na řeči stále pracují, s rodiči skvěle komunikuje kombinací karet a znaků.

Tento příběh ukazuje, jak velkou sílu má včasná odborná podpora spojená s láskou rodiny. Raná péče je tu od toho, aby v náročné situaci nikdo nezůstal sám. Pokud máte ve svém okolí někoho, komu by služba pomohla, neváhejte se na nás obrátit.

Žaneta Pajonková

NEJCENNĚJŠÍ DAR? ČAS VĚNOVANÝ DRUHÉMU ČLOVĚKU

Když se řekne dar, většině z nás se vybaví finanční pomoc nebo materiální podpora. Existuje však dar, jehož hodnotu nelze vyčíslit - darovaný čas. Právě ten věnují dobrovolníci Slezské diakonie lidem, kteří potřebují povzbuzení, společnost nebo jen někoho, kdo je ochoten se na chvíli zastavit a být s nimi.

Dobrovolníci jsou nepostradatelnou součástí života našich služeb. Přinášejí něco nenahraditelného – lidskou blízkost, zájem a radost ze společně strávených chvil. Bez váhání věnují svůj čas dětem, seniorům, lidem se zdravotním znevýhodněním, pacientům v nemocnici i lidem v náročných životních situacích. Povídají si s nimi, vyrážejí na procházky, čtou, tvoří, hrají společenské hry nebo jim jednoduše naslouchají a sdílejí chvíle, které mají často neobyčejný význam. Jejich přítomnost pomáhá zmírňovat osamělost, dává lidem pocit, že na své starosti nejsou sami, a posiluje pocit přijetí, podpory a naděje.

Dobrovolnictví ve Slezské diakonii má mnoho podob. Někdo pravidelně dochází za uživateli, jiný pomáhá při jednorázových akcích, další přispívá svými dovednostmi tam, kde jsou právě potřeba.

Darovaný čas však neproměňuje jen životy těch, kterým je věnován. Obohacuje také samotné dobrovolníky. Přináší nové zkušenosti, učí empatii, pokoře, vděčnosti a vzájemnému respektu. Ukazuje, že opravdová pomoc často nespočívá ve velkých gestech, ale v ochotě být nablízku druhému člověku.

Děkujeme všem, kteří se rozhodli darovat svůj čas, energii a otevřené srdce. Díky vám se poslání Slezské diakonie naplňuje každý den. Vaše ochota pomáhat a být tu pro druhé přináší naději, radost i lidskou blízkost tam, kde jsou nejvíce potřeba. Protože právě darovaný čas je tím nejcennějším darem, který můžeme druhému člověku věnovat.

Žaneta Koloničná

Zaujal vás článek?
Chcete zkusit dobrovolnictví?
Navštivte náš web.

DOBŘÍ ŽIVOT PRO RODINY STAVÍ NA SÍLE OBYČEJNÝCH VZTAHŮ

Někdy člověk nepotřebuje další odbornou radu. Potřebuje někoho, kdo přijde, vyslechne ho, půjde s dětmi na procházku nebo pomůže s něčím, na co zrovna rodina sama nemá sílu. Právě na této jednoduché, ale důležité myšlence stojí projekt Slezské diakonie **Dobry život pro rodiny – přenos konceptu Safe Families do ČR**.

Projekt pomáhá rodinám s dětmi a samoživitelům, kteří se ocitli v náročné životní situaci a zároveň jim chybí přirozená síť lidí, o které by se mohli opírat. Přenáší do českého prostředí zahraniční koncept Safe Families a propojuje odbornou pomoc s tím, co žádná služba nemůže zcela nahradit – s obyčejným lidským vztahem, blízkostí a ochotou být druhému nablízku. Myšlenka není nová, ale dá se k ní přistoupit mnoha různými způsoby. Tento konkrétní přístup jsme přinesli ze Safe Families ve Skotsku, kde koncept úspěšně funguje řadu let, propojuje mnoho subjektů a tisíce lidí.

Když chybí někdo, komu můžete zavolat

Rodina může fungovat dobře, a přesto se dostat do období, kdy je toho jednoduše příliš. Starost o děti, nemoc, rozchod, problémy v práci nebo jiné životní změny mohou postupně vést k vyčerpání a pocitu beznaděje nebo osamělosti. Zvláště obtížné je to tehdy, když v blízkosti nejsou příbuzní, přátelé nebo sousedé, na které je možné se obrátit.

Dobry život pro rodiny chce právě takovou podpůrnou síť pomáhat vytvářet. Rodinám na Česko-těšínsku, Karvinsku, Třinecku a Frýdecko-Místecku nabízí možnost propojení s vyškolenými dobrovolníky. Nejde přitom o to, aby dobrovolník nahrazoval sociálního pracovníka nebo terapeuta. Jeho síla je někde jinde: může se stát člověkem, který je nablízku. Někdy je tím nejdůležitějším pravidelné setkání, společná procházka nebo rozhovor. Jindy rodině pomůže někdo prakticky – drobnou opravou v domácnosti nebo pomocí při zajištění potřebné věci pro děti.

Projekt proto nabízí dva základní způsoby dobrovolnického zapojení. **Přítel rodiny** se stává partákem pro rodiče nebo děti, nabízí jim svůj čas, povzbuzení a přátelství. **Praktický pomocník** přichází ve chvíli, kdy rodina potřebuje konkrétní pomoc.

Nestačí propojit lidi. Důležité je vytvořit bezpečí

Za jednoduchou myšlenkou „člověk pomáhá člověku“ stojí promyšlený systém podpory. Dobrovolníci nejsou na svou roli sami. Před zapojením procházejí motivačním rozhovorem a školením, které je připravuje mimo jiné na komunikaci s rodinou a nastavování zdravých hranic. Během dobrovolnické služby mají k dispozici podporu projektového týmu. Stejně důležitá je práce s rodinami. Komunitní pracovnice naslouchá jejich příběhům a pomáhá hledat cestu z nepříznivé situace. Projekt současně vytváří odborné a metodické zázemí a počítá také se supervizní či terapeutickou podporou.

Právě bezpečné propojení formální a neformální pomoci je jedním z podstatných prvků celého konceptu. Rodina nezískává jen další službu. Dostává příležitost znovu budovat vztahy, důvěru a pocit, že na každodenní starosti nemusí být sama.

Budujeme síť

První měsíce projektu byly především obdobím budování základů. Tým vytvářel metodické zázemí, připravoval školení dobrovolníků, navazoval spolupráci s odbornými službami a partnery a připravoval podporu pro první rodiny. Do vznikající sítě se zapojují místní samosprávy, sociální služby, školy, neziskové organizace i OSPOD. Chceme vyjádřit velkou vděčnost za to, že se angažují a že jim není jedno, jak se lidem v jejich okolí žije.

Projekt zároveň postupně vychází mezi lidi. Představil se například během Dobrovolnických dnů na Šálku dobra v Českém Těšíně, na akci Budujeme kariéru skrze dobrovolnictví na Slezské univerzitě v Karvině nebo při Těšínské štafetě na vozíku. Jeho tým představoval možnosti zapojení také v prostředí místních církví s ekumenickým přesahem. Právě tam se ukazuje, že myšlenka praktické sousedské pomoci dokáže oslovit srdce lidí, kteří chtějí nabídnout něco velmi konkrétního – svůj čas a přítomnost.

Možná právě obyčejná přítomnost jednoho člověka může pro druhého znamenat mnohem víc, než si dokážeme představit.

Důležitou součástí je také průběžné vyhodnocování dopadu projektu. Připravované evaluační nástroje mají pomoci zachytit změny v každodenním životě rodin, jejich pocitu bezpečí, stability a celkovém fungování. Jak připomíná projektový tým, dobře nastavená evaluace nemá být jen kontrolou. Má především ukázat, zda poskytovaná podpora skutečně pomáhá.

Možná stačí hodina vašeho času

Velké změny někdy nezačínají velkými gesty. Začínají tím, že se někdo pravidelně ozve. Že přijde na návštěvu. Vyslechne. Pomůže. Nebo dá rodiči najevo, že jeho starosti někoho zajímají.

A právě v tom spočívá síla Dobrého života pro rodiny. Nechce nahrazovat rodinu ani odborné služby. **Chce kolem lidí znovu vytvářet přirozené vztahy, které mohou pomoci dříve, než se osamělost a přetížení promění v hlubší krizi. Je nositelem naděje.**

Možná právě obyčejná přítomnost jednoho člověka může pro druhého znamenat mnohem víc, než si dokážeme představit.

Chcete se stát dobrovolníkem? Znáte rodinu, která by podporu mohla využít nebo se sami v takové situaci nacházíte? Nebo máte zájem o spolupráci? Ozvěte se nám.

Pro dobrovolníky:
Jana Danel
koordinátorka dobrovolníků
tel. 703 872 290
j.danel@slezskadiakonie.cz

Pro rodiny:
Elen Bílková
komunitní pracovnice pro rodiny
tel. 703 872 281
e.bilkova@slezskadiakonie.cz

Projekt Dobrý život pro rodiny – přenos konceptu Safe Families do ČR, reg. č. CZ.03.02.02/00/24_077/0005508, je spolufinancován z prostředků Evropské unie.

Spolufinancováno
Evropskou unií

Dobrý
život
pro rodiny

Lucie Ližičková

Více o projektu

VÝROČNÍ ZASEDÁNÍ EURODIACONIA ANNUAL GENERAL MEETING 2026

SLEDUJTE NAŠE PŘÍBĚHY ONLINE

Vydává: Slezská diakonie, Na Nivách 259/7, 737 01 Český Těšín, tel.: 558 764 333, ustredi@slezskadiakonie.cz, IČO: 65468562, č.ú.: 23035791/0100.
Odpovědný redaktor: Milan Letošník, m.letosnik@slezskadiakonie.cz, grafická úprava: Milan Letošník, korektura: Hana Kačmárová.
Titulní foto: Milan Letošník. Vychází 4× ročně, březen, červen, září, prosinec 2026. Vydání povoleno rozhodnutím MK ČR, E 12139.
www.slezskadiakonie.cz Tisk: Drukarnia ARKA, www.arkadruk.pl